

கிண்ணியா மண்ணுக்கு பெருமசேரீக்கும் விதமாக போனா பதிப்பகத்தின் மலம் 48 பக்கங்களில் 39 கவிதைகளை உள்ளடக்கியதாக வெளிவந்திருக்கிறது ஜே. பிரசாசு கானின் என எல்லா நரம்புகளிலும் கவிதைத் தொகுதி. இந்தக் கவிதைத் தொகுதியானது ஜே. பிரசாசு கானின் நான்காவது கவிதைத் தொகுதியாகும். இவர் ஏற்கனவே இதுவும் பிந்திய இரவின் கனவூதான் (2009), தீக் குளிக்கும் ஆண் மரம் (2012), ஒரு சனெரி மீட்டர் சிரிப்பு பத்து சகெண்ட் கோபம் (2013) ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. என எல்லா நரம்புகளிலும் பயணிக்கின்ற கருதிவார்த்தைகள் என்ற தலைப்பிட்ட தனதுரையில் பிரசாசு கான் "என்படபைப்புகள் சமீகத்தை நெருங்கிவிடும் பிக்கையிட்டும் அடையாளத்தோடும், என தலமை து சமுத்தப்பட்டுருக்கும் மனித உணர்வுகளின் தடேல்களை உண்மகைக்கு, உண்மையாய் பகிர்ந்து கொள்வதின் மற்றுமொரு பதிவுதான் என எல்லா நரம்புகளிலும்" என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

சமீகலின் சாயல்களை தன்னுடன் பிணைத்து கவிதை இயக்கத்தை நிர்மாணிக்க முயலும் கவி என்ற தலைப்பிட்டிருக்கிறார். கருணாகரன் அவர்கள் தனதுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். "எதிலும் புதியவையும் புதிய முகங்களும் வருவது மகிழ்ச்சியை அளிப்பது. ஜே. பிரசாசு கான் ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் தன்னுடைய கவிதைகளுடன் அப்படி முன் திரிகிறார். இன்றைய கவிதையின் ஆர்வத்தோடும் முன்பைப்போடும், இந்த உலகம் முழுவதையும் நடந்து தீர்த்துவிடத் துடிக்கும் வடேகையுடன், தன் மூதலபிகளை எடுத்து வகைக்கும் குழந்தையிடமிருக்கும் ஆவல் பிரசாசு கானிடமிருக்கிறது. இந்த வடேகை அவரை உந்தி முன் தள்ளுகிறது. ஒரு குழந்தை நடக்க முயற்சிப்பதும், நடப்பதும் இயல்பானது. அது ஓடுவது கிட்ட இயல்பானதே. ஓட்டத்திலும் பாய்ச்சலிலும் அது மூதல் நிலை வகிப்பதே சாதனை. அதிலயே அதனுடைய மூதலபிகளின் பெறுமதி, முன்பைப்பின் பெறுமானம், வடேகையின் அடதைல் எல்லாம் தங்கியுள்ளன. இங்கே பிரசாசு கான் அப்படித்தான் ஒரு ஓட்ட வீரனாகும் வல்லமையுடைய ஆற்றலானது என்பதற்குரிய அடையாளங்களாக காட்டி நம்பிக்கையளிக்கிறார். இந்த ஓட்டம் கவிதைத் துறையிலானது.

ஒரு கவிதையில் எழுச்சியுறும் அகநிலையே படபைப்பின் உள்ளீட்டைத் தீர்மானிக்கிறது. இந்த அகநிலையின் விரிவிலும் ஆழத்திலும் அந்தக் கவிதை நாம் அடையாளம் காண்கிறோம். இந்த அகவிரிவு அந்தக் கவிதையின் அனுபவம், அறிதிறன், புரிதல், மனப்பாங்கு போன்றவற்றினால் ஏற்படுகிறது. பிரசாசு கானிடம் இந்த அகவிரிவுகான தளம் உள்ளது." என்கிறார்.

நதியானது மனித வாழ்க்கையைபோட்டு ஒன்றிப்போய்விட்டதொரு இயற்கையின் கொடையாகும். பிரதோஸ்கான் நதிகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் அவை தம்மைப் பற்றிய கதைகளை சொல்வதாக கவிதையை அமதைத் திருக்கின்றார். நதி, தன் மன உணர்வுகளை வளிப்படுத்தும்தோது மரமானது பிக்குகளைச் சொரிந்து ஆறுதல் கபுறுவதாக அவரது கவிதை உள்ளம் எண்ணியிருக்கின்றது. மரங்களைப் போன்ற தயாள குணம் வறோ யாருக்குத்தான் வரும் என்று கவிதையின் இறுதியில் தொடர்த்திருக்கும் வினா சிந்திக்க வகைக்கின்றது. மரங்கள் குறித்துப் பசேம நதிகள் (பக்கம் 02) என்ற கவிதையின் சில அடிகள் கீழ்வருமாறு:-

0000 0000000000 0000000000 00000000000000
000000 000000 000000000
00000000000 00000 000000000
0000000000000000 000000 0000000
00 0000 00000000 00000000000000000000
0000000000 00000000 000000000000 0000000
000000000000000000000000 000 0000000000
000000000000000000 00000 00000000000000
000000000 000000000000000000 00000000000000000000
000000 00000000000000000000
000 000000 00000000 00000000
000 0000 0000000000000000 ..

கடசை இரவு (பக்கம் 09) என்ற கவிதை மரணத்தைப் பற்றி பசேகின்றது. மரணத்தின் பீதி நிலையையும், நடுநிசிப் பயங்களையும் இக்கவிதை படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது. தனிமையில் இரவில் சின்னதொரு சத்தம் கட்டாலவே உடல் வடவடத்துப்போகும். அப்படியிருக்க மரணம் பற்றிய பசேசைப் பசே.. நரிகளின் ஊளைச் சத்தமும் கட்டால் அந்த இரவு எந்தளவு பயங்கரமானதாக இருக்கும் என்பதையாருக்கும் எளிதில் ஊகித்துக்கொள்ள முடியும்.

00 00000 00000 0000 0000
000000000000 00000000000000000000000000
0000 000000000 00000000000 0000000
0000000000 ..
000 0000000000 0000 000000000000
000000000 000000000000000
000 00000000000000 00000000000 000000
0000 000 0000 000000000 0000000000
00000000000 00000000000000 ..

Written by - வலெகம் ரிம் ஸா முஹம்மத் -
Wednesday, 02 July 2014 17:40 - Last Updated Wednesday, 02 July 2014 17:46

000000000000 0000000 00000000000 00000000
000 000000000000 0000000000 000000000000
000000 ... 000000 ... 000000 ...
000000000000 00000000 0000 00000000
00000000000000 0000000000000000 ..
000000000 0000000000 0000000000000000000000 ..
00 00000000000000000000 ?
0000 000000 00000 ???

விஷயப் பிச்சிகள் தீ ண்டிய பின் அந்த இடம் சிவந்து வீ ந்கிவிடும். ஒருவகை நமச்சல் காணப்படும். அந்த அவஸ்தையைக் கட்ட கம்பளிப் பிச்சி வரந்ந்த ரயில் பாதை (பக்கம் 20) என்று கவிதையாக கியிருக்கிறார் பிரதோஸ்கான். கம்பளிப் பிச்சியினால் ஏற்பட்ட தழும்பை கழந்தையின் கிறுக்கல் சித்திரத்துக்கு உவமித்திருக்கும் பாங்கு ரசனையைக் குரியது.

000 0000000 0000000
0000000000 0000000000 00000000000000
000000000 000000000000 0000000000000000
0000000000000000000 0000000000 0000000000
000000000000 000000000 0000000000
000000000 0000000000000000 ..
00000000000000 00000000000 00000000000 0000 ..

எதுவும் பசோத தவாத்மி சுவர்களிடம் எததைத்தான் பசேசி இருப்பாய் நிசானா..? (பக்கம் 39)
என்ற கவிதை மிதபர் பணிப்பெண் நிஸானாவாக் காண்து. உலகத்தையே ஒரு கணம் தன்னதை திரும்பிப் பார்க்க வதைது, எல்லோர் மனதிலும் புயலலை உருவாக்கிவிட்ட சகோதரி நிஸானாவின் மரணத்தண்டனை இன்று ஒரு சம்பவமாக மட்டுமே இருக்கின்றது. காரணம் அத்தனை பிரச்சனைகள் நிகழ்ந்தலும் கட்ட தமது வறுமனை நிலையைப் போக்க பலர் இப்போதும் வளெரிநாட்டுக்கு பணிப்பெண்களாகச் செல்கின்றார்கள். அனுப்பப்படுகின்றார்கள். தடுக்குத்தண்டனை கொடுத்தாலும், கழுத்தறுத்துக் கொன்றாலும் நம்மவர்கள் இன்றும் வளெரிநாட்டு மகோகத்தனை விரும்பத்தான் செய்கின்றார்கள். அந்த நிஸானாவாக்கு, பிரதோஸ்கான் எழுதிய கவிவரிகள் கண்களில் கண்ணீர் ரைமீ ண்டுமொருமுறை வரவழகைக் கிற்து.

00 00000000
00 00000000
0000 00000000000000 00000
000 000 00000000 000000000000

Written by - வலெகம் ரிம் ஸா முஹம்மத் -
Wednesday, 02 July 2014 17:40 - Last Updated Wednesday, 02 July 2014 17:46

---

000 000000000000000
0000000 000 00000000000
00000000 00000000000 00000000000000
00000000000 000000000000000 000000000
00 00000000 00000000000000000 0000000 ..

இப்போ நான் எப்படிச் சொல்வனே

00 000000 00000 0000000000000000000000000000
00000000000 00000 0000000000
0000000000000000
00000 00000000000000000000000000
000000000 000000000000000
0000000000 0000000000
00 000 00000 0000000000000000 ..

00000000 0000000000000000
00000000 00000 000000000000000
00000000 0000000000 000000000000
00000000 0000000 0000000000000
000000000 00000000 ..

கவிதைகள் மன உணர்வுகளை வளெளிப்படுத்தும் ஒரு உன்னதமான இலக்கிய வடிவமாகும். கவிஞனால் மாத் திரமே எல்லாக் கோணங்களில் இருந்தும் சிந்தித்து படபைப்புகளை படகைக் முடிகின்றது. கவிஞனின் ரசனை உலகில் சௌந்தர்யங்கள் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றது. பிரோஸ்கானின் கவிதைகளும் அவரது மன வளெளிப்பாடுகளை வாசகர்களுக்கு எடுத்துத்தியம்புகின்றன. அவரிடமிருந்தும் இன்னும்; பல காத்திரமான படபைப்புகளை எதிர்பார்க்கிறோம். கவிஞர் ஜே. பிரோஸ்கானுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்!!!

Written by - வலிகம ரிமன்ஸா முஹம்த் -

Wednesday, 02 July 2014 17:40 - Last Updated Wednesday, 02 July 2014 17:46

பொது - இந்த அறிவிப்பு வெளியிடப்படுகிறது ;

பொது அறிவு - அறிவிப்பு

பொது அறிவிப்பு - அறிவு அறிவிப்புகள்

பொது அறிவிப்பு - அறிவு அறிவிப்புகள்

பொது - **200** அறிவிப்புகள்

poetrimza@gmail.com